

at der ved Fastsættelse af Lønningslove skal tages et væsentligt Hensyn til, hvordan de ville virke til at skabe Menneskeskæbne. Herom faar man den bedste Oplysning fra dem, der skulle have de Lønninger, her foreslaas. Det er ikke den Mand, som gaar med den slemme Sko, og som har Ligtorne, der bedst kan sy Skoen, men det er ham, der bedst kan sige, hvor Tryk- ket er.

Meyer: Der er fra flere Taleres Side faldet Udtalelser om Organisationen af vort Jernbanevæsen, og ogsaa den ærede sidste Taler var inde paa dette, uagtet han ligesom jeg mener, at denne Sag ikke bør være afgørende, naar vi beskæftige os med Lønninger for Statens Arbejdere. Ikke desto mindre staa disse to Ting i Forbindelse med hinanden, og man fristes da uvilkaarligt til at drage nogle Slutninger ud af de Forhold, under hvilke Organisationen af Jernbanevæsenet virker.

Det første og vigtigste, der maa kræves, forekommer mig at være: en demokratisk Organisation, og det er, fordi en demokratisk Organisation betyder for det første en vel ordnet, let overskuelig Administration og dernæst rimelige og gode Lønvilkaar for det arbejdende Personale. De to Ting kan man sikkert ikke adskille, og naar man hører adskillige Klager fra ærede Medlemmers Side over, at Lønningerne dog maa siges at være forholdsvis høje i Sammenligning med Lønningerne for andre her i Landet, ligger det vel ikke mindst i, at Jernbaneadministrationen er for stor og derved i ikke ringe Grad forhindrer, at Lønningerne svare til det Arbejde, der ydes. Men det vil dog være uretfærdigt, om Lønningerne skulde bøde for den dyre Administration, og jeg antager derfor ogsaa, at man inden ret længe under det ny demokratiske Styre, vi have faaet, maa skride til en forandret Organisation af Jernbanevæsenet. Den Klage, som gaar igen hos alle dem, der have kritiseret Forholdene, er — og det fremgik ogsaa af den ærede sidste Talers Bemærkninger — at vi her leve under en Form for Enevælde. Generaldirektøren er paa sit Omraade en Slags uindskrænket Monark. Rimeligvis er han en velsindet Mand, men alligevel en Mand, der, som det hedder i Visen, „kan gøre alt, hvad han vil, for der er ingen Rigsdag til.“ Vi skulde ikke have blot en Generaldirektør, eller hvilket Navn man efter mere danske Principper vil give ham, men vi skulde have en Generaldirektion, det vil sige flere

Mænd, der havde Medbestemmelsesret over, hvorledes Forholdene skulle ordnes, og det er ganske sikkert, at Maskinchefen og Trafikchefen kende adskillige Forhold bedre end Generaldirektøren nogen Sinde selv med sin bedste Villie vil lære dem at kende. Det er en given Ting, og derfor vilde det være naturligt, at disse Mænd fik Lov til at udgøre et Raad, der da i langt højere Grad vilde komme til at beskæftige sig med de daglige Forhold og vilde kunde raade Bod paa adskillige Ulemper.

Det er ogsaa sagt i denne Diskussion, at det nuværende System i høj Grad hviler paa Reglementer, Instruksler og Bestemmelser af forskellig Art, og disse mange Bestemmelser, Ordre og Instruksler lamme til Dels den Energi og Virksomhed, som udfoldes og forhindrer en Simplificering af det hele. Man har jo sagt, at Posterne ved Jernbanen ere saa eftertragtede, for Eks. Posterne som Togbetient eller Konduktørpladserne. Den ærede sidste Taler oplyste, at det ikke er saa let at opnaa disse Poster, men at de udkræve en betydelig Energi og Konduite, men det maa ogsaa nævnes her, at naar mine Partifæller forleden udtalte sig om det store Ansvar, Togbetjentene have, kunde jeg have Lyst til at pege paa, hvad der kræves af dem, hvad de skulle lære, inden man anser dem for kvalificerede til at magte deres Op-gave. Der er en Ordreserie C. og D., der er en Trafikatdelingsordre 3—4, Instruks for ansatte, en Vejledning i foreløbig Behandling af syge og saarede, Instruks for Togpersonalet, en for Personbefordring og en for Godsbefordring, Instruks for Drifts-materiel, Vejledning i elektrisk Togbelysning, Vejledning til Benyttelse af Vacuum-bremse, Vejledning til Benyttelse af Siemens & Halckes Blokapparater, Instruks for Godsbanegaarden og Personbanegaarden, Vejledning i tekniske Anlæg til Forstaaelse af Statsbanernes rullende Materiel o. s. v. — jeg har her kun nævnt en Del, det kunde suppleres med mange flere. Man vil deraf se, at naar man lønner disse Folk saadan, at de virkelig staa højere i Løn end undertiden en Lærer paa Landet og visse andre i private Forhold ansatte Folk, er det ikke saa mærkeligt. Selv om man kommer til at højne Lønningerne, ville de dog efter min Mening endda maaské være for lave, fordi Ansvarret er større end i andre Forhold, og det, der kræves af disse Mennesker, er meget betydeligt. Vi ere jo en Gang komne til den Opfattelse, at Lønnen skal svare nogenlunde til Arbejdet,